

med et eventuelt Overskud. Det er netop forudset, at der kunde blive et saadant, og at det skulde anvendes til Styrkelse af Kassebeholdningen; derfor er det opført, som det nu er opført, paa Finansloven for at muliggøre, at man for Statens egne Penge er i Stand til at udføre forskellige Arbejder, man maaske ellers ikke vilde kunne udføre. Hvis man altsaa skulde følge det konservative Parti og tilbagebetale disse Penge, vilde Staten komme til at savne disse Penge til Udførelse af Arbejder, som det utvivlsomt af mange Grunde var ønskeligt at faa udført.

I øvrigt vil jeg ogsaa gerne spørge, om det kan siges at være en rimelig Anvendelse af en betalt Skat saaledes at betale den tilbage. At nogle af disse Tilbagebetalinger vil falde, som man siger, paa et tørt Sted, det ved vi jo. Men det kan dog neppe siges at være Rigsdagens Opgave at hjælpe dem, der ved Spekulationer eller andet har mistet deres Penge og ingen Indtægt har og ingen Skat kan betale o. s. v. Selv om man særdeles vel kunde ønske at hjælpe saadanne Folk, kan det dog ikke være Meningen, at man skal ændre en Gang vedtagne Love af Hensyn hertil. Fordelingen af denne Skattebetaling vilde virke lidt ejendommelig, navnlig i Tider som de nuværende. En Mand med en Indtægt paa 1 Mill. Kr., vilde faa foræret 14 000 Kr. Der er vist et halvt Hundrede Millionærer her i Landet, og for disse halvt Hundrede Personer vilde det naturligvis være en ganske pæn Foræring. De mindre Kapitalejere vil ogsaa kunne føle det. En Indtægt paa 200 000 Kr. vil faa 2 072 Kr. i Foræring, en Indtægt paa 100 000 Kr. vil faa 822 Kr., 50 000 Kr. 307 Kr. Men saa er det ogsaa forbi med den Virkning af Tilbagebetalingen, som altsaa for disse unægtelig vil være noget værd. Men dette Forslag er jo oprindelig fremsat som en Hjælp mod Krisen, en Kriseforanstaltning, og der er dog vel ingen, heller ikke den konservative Ordfører for Forslaget, der vil forsøge at bilde nogen ind, at der bliver mere Produktion, fordi en Mand med 50 000 Kr. i Indtægt faar 307 Kr. foræret af Staten, eller han med de 100 000 faar 800 Kr. Der er dog vel ingen, der for Alvor vil forsøge at opreholde den Indbildning, de Konservative nærede, da de forelagde Forslaget. Der kan for saadanne Folk blive til en Rejse til Udlandet eller en ny Pels eller en anden Behagelighed. Gud bevares! Det var saamænd Synd at misunde dem dette; men Produktion bliver der ikke noget af. Det bliver der derimod — eller *kan* i alt Fald blive —, naar Pengene

bliver i Statskassen. Saa er der Mulighed for Anvendelse af disse Penge paa en fornuftig Maade, hvis man da ikke fortsætter ad den Vej, Regeringen synes at være slaaet ind paa: at standse de flest mulige offentlige Arbejder. Men de smaa Skatteydere, som ogsaa har betalt deres Bidrag, vil ikke faa ret megen Grund til at glæde sig. En næringsdrivende med 6 000 Kr. Indtægt vil faa 5 Kr., alt iberegnet, tilbagebetalt; en Gaardmand med 4 500 Kr. vil faa 3 Kr., en Husmand og Arbejder vil som Regel ingenting faa; men hvis en Arbejder i Hovedstaden er saa heldig at have mellem 4 000 og 5 000 Kr. Indtægt, vil han faa 1 Kr. — een Krone, alt iberegnet. Det hele er altsaa tænkt fra det konservative Parti som en ren Velgørenhedsakt overfor de mere velhavende som et Bidrag til Lystrejser og andre Fornøjelser for dem, der i Forvejen har Raad dertil. Men af Indsats i Produktionen er der intet som helst i dette Forslag. Og derfor er det en Selvfølge, at vi, ligesom det skete under den forrige Regering, absolut vil modsætte os Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Dahlggaard: Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rode, har paa Grund af Sygdom ikke kunnet være til Stede. Jeg skal derfor tillade mig i Stedet at fremsætte nogle Bemærkninger om Lovforslaget. Det forekommer mig, at man uden at være uelskværdig overfor Forslagsstillerne nok tør sige, at det er et særdeles besynderligt Forslag, der foreligger her. Man betænke, at man i dette Øjeblik, da man ikke har nogen som helst Oversigt over vor finansielle Stilling, da ingen kender de Beparelser, der vil blive gennemført paa Statsbudgettet, og ingen ved, om Skattenedsættelser overhovedet kan ske i det kommende Aar, stiller Forslag om at betale en Skat tilbage, der allerede er indbetalt. Jeg tror ikke, det er et for stærkt Udtryk, naar man siger, det er i høj Grad besynderligt. Jeg maa for mit Vedkommende betragte Forslaget som et Paradedorslag, der imidlertid ogsaa er mislykket som Parade, da ingen mere interesserer sig derfor. Man kan maaske hertil føje, at naar det ærede Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fibiger, efter at den højtærede Finansminister havde erklæret, at han ikke vilde være med til Gennemførelse af Forslaget, takkede Ministeren, fordi denne ikke havde været afvisende, ja, saa er Munterheden fuldkommen.

Vi har for vort Vedkommende tidligere udtalt, at disse Millioner, som Valuta-